

NEDOSÁHNĚ NA TEBE...

Pondělí, 09. července 2007

Milá Kudlanko, chtěla bych tě poprosit o radu. Jsem vdova a mám dvě dospělé děti. Mám přítel. Je rozvedený a má 17letou dcerou. Každý máme se svými dětmi. Jsme od sebe vzdáleni cca 200 km, takže se často nevidáme. Když se a jsme spolu, je v pohodě, popovídáme si, zasmějeme se a jsme přátelní, nebo mám-li mluvit za sebe, alespoň já. Když nejsme spolu, píšíme si nebo voláme, ale - není to ono - naše zprávy nebo volání nás vždy nějak přimávají k podráždění a my pak reagujeme na ně, které věci - dá se říci i hádáním. Proč? Nechápu to. Je to snad tím, že bychom chtěly být spolu a to nás nějak nepřiznává ovlivní, tak, že pak nějak provokuje hádky? On sice tvrdí, že mi nenadává, že si to jen vymýšlím, ale mně to tak zní... Jsem z toho věru úplně bezradná, mám ho ráda, ale bojím se opustit děti, když jsem tehdy manželovi slíbila, že se o ně postarám a vyprovodím je do života. Nu, a přítel ke mně taky nepůjde; jinak - stará se o dceru a samozřejmě, nemá tolik peněz, aby za mně často jezdil. Mnoho nevydává a nechce zaměstnání, obává se, aby děti včas zajistil. A tak na to stále musím myslet: má věc náš vztah cenu? Jsem z toho věru něčeho dohadování opravdu na zhroutení a nemohu to pochopit, a teď to probírám, z které strany chci. Díky za radu, pokud je ovšem věc možná v takové věci poradit. Kája ODPOVĚDĚ: Milá Kájo, přítel mi to jednu povídku Bradburyho: tam se píše o dívce, která žije na jiné planetě, kde se nedýchá vzduch... A milují se s pozemčanem. Kdo se nadechne "ovzduší" toho druhého, zemře... Neříkám, že jste před podobnou vidinou, ale vzhledem k tomu, že oba (z pochopitelných důvodů) na svém, bude těžké tohle jednoduše vyřešit. Jediná věc naděje je "čas", kdy se děti vás obou samy postaví do života. Prozatím bych navrhovala si dohodnout přesná pravidla navzájem, něco jako "středověké péči o děti". Přeci jen by snad přesné vymezení mantinel, pravidel, mohlo přinést nějaké to uklidnění. Jednou za za ním na víkend, jednou on. Tak byste se viděli dvakrát měsíčně na dvaapůl dne. Já vím, je to málo, ale když si uvědomíš, že takhle žilo dříve mnoho rodin, kdy otec jezdil na montáž... za práci... A také to bylo. oba - máte-li oba počítač, jako že myslím, že ano - nahrajte SKYPE - to je takový "kecací prográček", díky němuž spolu můžete mluvit kolik času chcete - a zadarmo... stačí jen mít v počítači zvukovou kartu. Pokud byste si časem přídali už i tak nemusí být - můžete si koupit i kamerku, a pak byste se mohli i vidět. Pak si můžete každý večer ho spolu povídat, vyprávět o věcech drobnosti... Věř mi, že pokud by to tak bylo, mohla by ti leckterá z "obyčejných manželů" dokonce závidět. Věříš, že která se může chlubit tím, že si s ní její drahou vydrží v jednom kuse každý den hodinku? Myslím, že tímto kontaktem by se naše nepřijemnosti vyřešily, mohli byste třeba i své vlastní "sedánky"... dověděla bys se o svém příteli o hodně víc... A pak, až za pár let se děti rozvedou, pak už by nebyla žádná překážka - bůhem té doby byste se ostatně mohli pomalu domluvit, kde, ve kterém místě by pro vás bylo lepší bydlet... Milá Kájo, nezoufej si, to zas není taková dálka... Držím ti palce, když tak se zas ozvi. Ano? d@niela